

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **T. H.**, zastoupen Mgr. Petrem Kaustou, advokátem se sídlem Čs. legií 1719/5, Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2018, č. j. MSK 102845/2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 3. 2019, č. j. 19 A 40/2018 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Frýdland nad Ostravicí (dále jen „správní orgán I. stupně“) vydal dne 12. 6. 2018 rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Tohoto přestupku se z nedbalosti dopustil tím, že dne 19. 4. 2017 v době kolem 23:20 hodin v obci Ostravice, na silnici I. třídy číslo I/56, poblíž domu čp. 704, ve směru jízdy k obci Staré Hamry, řídil nákladní motorové vozidlo s nákladním návěsem a nerespektoval dopravní značku č. B 33 „Zákaz vjezdu motorových vozidel s přípojným vozidlem“ s dodatkovou tabulkou E 13 „mimo dopravní obsluhu“. Žalobce tak porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu s odkazem na § 6, přílohu č. 3, č. 6 a č. 9 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na

pozemních komunikacích. Správní orgán I. stupně uložil žalobci pokutu ve výši 1.500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

[3] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, ve které zejména namítal, že správní orgány bez jakýchkoliv pochybností neprokázaly, že dopravní značení bylo v trase jeho jízdy umístěno, resp. bylo funkční. Krajský soud neshledal žalobu důvodnou a zamítl ji.

II. Důvody kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Napadený rozsudek dle stěžovatele nesplňuje zákonná kritéria, neboť soud nekriticky převzal skutkové a právní závěry žalovaného. Stěžovatel od začátku namítá, že absentuje jeho zavinění, jelikož žádná značka „Zákaz vjezdu motorových vozidel s přípojným vozidlem“ ve směru jízdy stěžovatele nebyla. Žalovaný ani krajský soud neprokázali, že dopravní značení bylo v trase jízdy umístěno a bylo funkční. Krajský soud vycházel pouze z úředního záznamu policisty J. P., z dodatečného vyjádření Policie ČR a ze sdělení Správy silnic Moravskoslezského kraje (dále jen „Správa silnic MSZ“), což považuje stěžovatel za nesprávné. Vyjádření policie není žádným důkazem, není z něj zřejmé, jaká hlídka a kdy kontrolu v daném úseku provedla, v podstatě se jedná o další úřední záznam sepsaný pod jiným názvem a jinou formou. Krajský soud měl provést jako důkaz výslechy policistů. Z vyjádření Správy silnic MSK není zřejmé, kdy a jací pracovníci provedli kontrolu značení naposledy před dobou 23:20, kdo zajišťoval obsluhu zařízení atd. Toto vyjádření je tak velmi obecné a vágní, vyplývá z něj pouhá domněnka, že v uvedenou dobu bylo značení účinné. Žalovanému i krajskému soudu se tak nepodařilo vyvrátit tvrzení stěžovatele, že dopravní značení nebylo v trase jízdy viditelně umístěno.

[6] Účelovost jednání dovodil soud nesprávně z toho, že stěžovatel v oznámení přestupku nic nenamítal. Jakákoliv následující obrana vznesená v průběhu řízení je podle soudu účelová a vyřčena „jaksi“ pozdě. Soud tak v rozporu se zákonem nepřímou zakotvil pravidlo, že pokud se stěžovatel nevyjádřil policistům, automaticky nastala jakási fikce uznání viny. Pokud je však zastavovaný řidič právní laik, těžko myslí na všechny zákonné postupy a nutná vyjádření. Je právem jakékoliv zastavované osoby neuvést do oznámení o přestupku nic a za takové jednání nemůže být sankcionována.

[7] Žalovaný se ke kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost má požadované náležitosti a je projednatelná.

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Předmětem sporu je v posuzované věci otázka, zda byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, konkrétně jestli dopravní značení č. B 33 „Zákaz vjezdu motorových vozidel s přípojným vozidlem“ s dodatkovou tabulkou E 13 „mimo dopravní obsluhu“ bylo skutečně v daném místě umístěno, a stěžovatel se tak jeho nerespektováním dopustil přestupku.

[11] Stěžovatel namítl, že správní orgány i soud vycházely při zjišťování skutkového stavu především z úředních záznamů, což je nepřípustné. Nejvyšší správní soud souhlasí s tím, že podle ustálené judikatury nelze úřední záznam použít jako rozhodující důkaz. Jeho obsahem je totiž pouze předběžná informace o věci, která slouží správnímu orgánu ke zvážení dalšího postupu. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu slouží například výslech svědka, osoby, která úřední záznam pořídila, nikoli tento záznam sám (viz rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008 – 115, č. 1856/2009 Sb. NSS).

[12] Stěžovateli však nelze přisvědčit v tom, že by umístění příslušné dopravní značky vyplývalo jen z obsahu úředního záznamu či oznámení přestupku. Tato skutečnost je jednoznačně zřejmá také z vyjádření Správy silnic MSK ze dne 7. 1. 2018 a ze dne 10. 4. 2018 a z vyjádření Policie ČR, územního odboru Frýdek - Místek ze dne 11. 4. 2018, která si správní orgán I. stupně vyžádal právě z důvodu, že stěžovatel ve správním řízení účinně umístění dopravního značení zpochybňoval. Krajský soud správně uvedl, že zmíněná vyjádření jsou řádnými důkazními prostředky ve smyslu § 51 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, které bylo vhodné použít pro zjištění skutkového stavu věci. Není tedy pochybením soudu, pokud při posuzování otázky, zda bylo dopravní značení řádně umístěno, z uvedených vyjádření vycházel.

[13] Vyjádření Policie ČR nelze považovat za další úřední záznam, jen v jiné formě, jak se stěžovatel domnívá. Toto vyjádření vypracoval pprap. P., jeden ze zasahujících policistů, a potvrdil tak průběh událostí uvedených v úředním záznamu. Vzhledem k okolnostem projednávané věci, v níž se jednalo o dočasně umístěnou značku, o jejíž řádné aktivaci nevyvstaly relevantní pochybnosti, bylo takové vyjádření Policie ČR pro ověření skutkového stavu zcela dostatečné. Bylo by tedy nadbytečné provádět ještě svědecké výslechy zasahujících policistů.

[14] Ve vyjádření Policie ČR je uvedeno, že 19. 4. 2017 hlídka ve složení pprap. P. a pprap. M. prováděla od 22:00 hodin do 1:00 hodin následujícího dne kontrolu v obci Ostravice na silnici č. I/56 se stanovištěm u benzinové čerpací stanice EUROOIL se zaměřením na dopravní značení B33 „Zákaz vjezdu motorových vozidel s přípojným vozidlem“. Tato hlídka také prováděla vizuální kontrolu značení, které bylo funkční. Stěžovateli tak nelze přisvědčit, že by ve vyjádření nebylo s dostatečnou určitostí uvedeno, jaká hlídka a kdy kontrolu prováděla. Dle Nejvyššího správního soudu z tohoto vyjádření jednoznačně vyplývá, že dopravní značení bylo účinně (viditelně) umístěno.

[15] Tuto skutečnost potvrdila i vyjádření Správy silnic MSK (ze dne 7. 1. 2018 a ze dne 10. 4. 2018), z nichž vyplývá, že dopravní značení bylo aktivováno právě dne 19. 4. 2017 (tj. v den spáchání přestupku) v 9 hodin na základě žádosti Policie ČR a zákaz trval do dne 21. 4. 2017 do 8 hodin. Dopravní značky aktivovali pracovníci Správy silnic MSK otočením rozkládací dopravní značky, popř. sundáním krytu zastíňujícím tuto značku, a řádně je zajistili proti samovolnému zavření uzamykatelným mechanismem. Nebyly přitom hlášeny žádné závady na tomto značení. Kontrolu prováděli jednak pracovníci Správy silnic MSK při každém průjezdu kolem dopravních značek, jednak Policie ČR při střídání svých hlídek na inkriminovaném úseku. Nejvyšší správní soud nepovažuje vyjádření Správy MSK za příliš vágní, jak namítal stěžovatel, naopak z něj dostatečně jasně vyplývá, že dopravní značení bylo na daném místě umístěno. Není přitom podstatné, že nebyli označeni konkrétní pracovníci, kteří dopravní značení kontrolovali. Pokud navíc bylo značení v daném úseku umístěno pouze po dobu dvou dnů, nebylo nutno specifikovat, kdy přesně byla provedena poslední kontrola značení před dobou spáchání přestupku.

[16] Policie ČR i Správa silnic MSK tedy ve svých vyjádřeních shodně uvedly, že dopravní značení bylo ve směru jízdy stěžovatele v době spáchání přestupku účinně (viditelně) umístěno, a potvrdili tak informace uvedené v úředním záznamu Policie ČR a oznámení přestupku. Nevystaly přitom žádné pochyby o věrohodnosti těchto vyjádření. Zjištěný skutkový stav se stěžovateli nepodařilo věrohodným způsobem zpochybnit.

[17] Stěžovateli lze v obecné rovině přisvědčit v tom, že je jeho právem se nijak nevyjadřovat do oznámení přestupku, což ho nezabavuje možnosti se efektivně hájit až v rámci přestupkového řízení. Stejně tak může poprvé uplatnit své pochybnosti o úplnosti a správnosti skutkových zjištění až v rámci soudního přezkumu správních rozhodnutí o přestupku. Musí však počítat s tím, že pokud takto s časovým odstupem zpochybňuje stav věci v minulosti (v tomto případě řádné umístění dočasně umísťovaného dopravního značení), jeho důkazní pozice bude často v důsledku plynutí času značně oslabena (viz rozsudek NSS ze dne 9. 11. 2016, č. j. 1 As 300/2015 – 35).

[18] Stěžovatel se nesprávně domnívá, že krajský soud vyvodil jeho vinu již z toho, že se v oznámení přestupku k věci nijak nevyjádřil. Taková úvaha z napadeného rozsudku nevyplývá. Krajský soud pouze podpůrně poznamenal, že pokud stěžovatel nezmínil špatnou viditelnost či neúčinnost dopravního značení již na místě, což i dle Nejvyššího správního soudu lze považovat za přirozenou reakci zastaveného řidiče, bez ohledu na to, jestli jde o právníka či právního laika, pak vyznívá tato jeho dodatečná argumentace (uvedená až u jednání před správním orgánem I. stupně) do značné míry účelově. Pokud by totiž byl stěžovatel skutečně přesvědčen, že příslušné dopravní značení nebylo v daném místě účinně umístěno, s největší pravděpodobností by tuto skutečnost tvrdil na svou obranu již při zastavení vozidla zasahujícím policistům. Nad rámec lze uvést, že z úředního záznamu Policie ČR naopak vyplývá, že stěžovatel dopravní značení viděl, neboť uvedl, že takové dopravní značení nezná a je to značka jako pro traktor.

[19] Nejvyšší správní soud tedy v provedeném dokazování před správními orgány ani v následném soudním přezkumu neshledal namítané nedostatky, naopak dospěl k závěru, že přestupkové jednání stěžovatele bylo nade vší pochybnost prokázáno, neboť nebylo pochyb o tom, že na daném místě bylo řádně umístěno příslušné dopravní značení.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[20] Nejvyšší správní soud ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační námitky stěžovatele nejsou důvodné, a proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[21] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu